

[Thestrup.]

Jeg skal naturligvis ikke her behandle de to første spørgsmål, men blot bemærke, at faren for fremmed arbejdskrafts indvandring næppe er stor, og at faren for fremmed kapitalers indflydelse i nogen måde må kunne afbalanceres ved passende lovgivning. Jeg har under Nordisk Råds session i Reykjavik opfordret til undersøgelse og foranstaltninger vedrørende dette spørgsmål, og jeg gentager denne opfordring her.

Dette lovforslag behandler det tredje spørgsmål, nemlig i hvilket omfang vi kan bevare den danske jord på danske hænder. Jeg behøver ikke at forklare betydningen heraf, den kender det høje ting godt — jeg havde nær sagt alt for godt — fra vor historie. Det sidste kapitel i denne kamp er jo jordkampen i Sønderjylland. Hvis vor indgang i fællesmarkedet betød, at vi ikke kunne bevare dansk jord på danske hænder, end-sige bevare vor danskhed, vort sprog og særlige livsindstilling og livsholdning, er jeg overbevist om, at vi ikke ville gå derind, uanset hvor gode kår der end blev budt os derfra. Men således mener jeg ikke det er. Fællesmarkedet giver os i økonomisk som i national henseende ingen løfter om ugrundede gevinster og har ingen trusler om uafvendelige tab. Det stiller os over for store muligheder og over for store vanskeligheder; men det står til os selv, om vi vil udnytte mulighederne, og om vi vil overvinde vanskelighederne. Det kommer an på vor egen vilje og vor egen modstandskraft, hvordan det skal gå os.

Jeg skal ikke gå længere ind på en almindelig drøftelse af disse ting, men holde mig til det lovforslag, der her foreligger. Jeg opfatter det som et udtryk for, at vi vil fastholde den tilstand, vi i øjeblikket har med hensyn til fremmede statsborgeres adgang til at erhverve dansk jord, og det tror jeg at vi kan. Her må vi naturligvis se på Romtraktatens bestemmelser vedrørende dette punkt. Bestemmelserne findes i kapitel 2 om retten til erhvervsudøvelse. Hovedbestemmelsen, artikel 52, siger, at de restriktioner, der hindrer statsborgere i en medlemsstat i fri erhvervsudøvelse i en anden, skal fjernes gradvis i løbet af en overgangstid inden for rammen af bestemmelserne i artiklerne 53-58. I disse bestemmelser hedder det, at rådet på forslag af

kommissionen skal vedtage en almindelig plan — og den skal enstemmigt vedtages — for afvikling af begrænsningerne i retten til fri erhvervsudøvelse. Blandt det, der må gøres, nævnes i artikel 54, stk. 3 e, at en statsborger i et medlemsland skal kunne købe og udnytte grundejendomme, der ligger i en anden medlemsstat, i det omfang de i artikel 39, stk. 2, opstillede principper ikke krænktes, og i artikel 39, stk. 2, er jo således som allerede omtalt nævnt den fælles landbrugspolitik, hvor der skal tages særlige hensyn til landbrugserhvervets særlige karakter, de strukturelle og de naturgivne forhold.

Så vidt jeg kan se, betyder disse bestemmelser, at en statsborger fra et medlemsland ikke i almindelighed kan erhverve fast ejendom i et andet medlemsland; det kan kun ske, hvis der opfyldes følgende betingelser: 1) fast ophold i det land, i hvilket han vil erhverve ejendom, 2) at han etablerer sig til udøvelse af selvstændig erhvervsvirksomhed det pågældende sted, 3) at erhvervelsen af den faste ejendom er af betydning for udøvelsen af erhvervsvirksomheden, og 4) bestemmelsen om erhvervelse af jord gælder ikke for landbrug. Endelig gælder det, at et land selv kan bestemme de betingelser, hvorunder de, der vil etablere sig, må etablere sig, når der blot ikke herved sker nogen diskriminering af de andre landes statsborgere. Så vidt jeg ved, er der fremlagt udkast til den plan, der er omtalt i artiklerne; men den er, så vidt jeg ved, endnu ikke endeligt vedtaget.

Den højtærede justitsminister nævner i sin skriftlige fremsættelse, at Romtraktatens bestemmelser om kapitalbevægelser måske også kan betyde noget vedrørende erhvervelsen af fast ejendom. Jeg går ud fra, at vi kan få en nærmere drøftelse af disse ting under udvalgsbehandlingen.

Den høje regering har jo med folketingets tilslutning søgt optagelse i Det europæiske Fællesmarked, og regeringen har erklæret, at vi er villige til at underkaste os Romtraktatens betingelser. Heri er et stort flertal i dette ting og også ude i befolkningen enigt med regeringen. Men naturligvis går vi ikke hertil uden betænkeligheder, og her er spørgsmålet om ejendomsretten til jorden en af de vigtigste. Jeg opfatter dette lovforslag som forberedelse til det, vi regner